

31964L0221

56/850

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1964.4.4.

A TANÁCS IRÁNYELVE

(1964. február 25.)

a külföldiek mozgására és tartózkodására vonatkozó, a közérdek, közbiztonság vagy közegészség által indokolt különleges intézkedések összehangolásáról

(64/221/EGK)

AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉG TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 56. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásának biztosítását célzó első intézkedésekről szóló, 1961. augusztus 16-i 15. tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 47. cikkére,

tekintettel a Közösség egyik tagállama munkavállalójának és családtagjainak egy másik tagállamba történő belépését, foglalkoztatását és tartózkodását szabályozó közigazgatási eljárásokról és gyakorlatokról szóló 1961. augusztus 16-i tanácsi irányelvre ⁽²⁾,

tekintettel a letelepedés szabadságát és a szolgáltatásnyújtás szabadságát gátló akadályok eltörlésére vonatkozó Általános Programokra ⁽³⁾, és különösen ezek II. Címére,

tekintettel a tagállamok állampolgárainak a Közösségen belüli mozgását és tartózkodását gátló akadályoknak a letelepedés és a szolgáltatások nyújtása tekintetében történő eltörléséről szóló, 1964. február 25-i tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽⁵⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽⁶⁾,

mivel a külföldiekre vonatkozó, közrend, közbiztonság, illetve közegészségügy által indokolt különleges bánásmódot előíró törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásának elsősorban a tagállamok olyan állampolgárainak belépési és tartózkodási feltételeivel kell foglalkoznia, akik tartózkodási helyüket a Közösségen belül önálló vállalkozói tevékenység folytatása vagy munkavállalás, illetve szolgáltatások igénybevétele céljából változtatják meg;

mivel ennek a koordinációnak különösen előfeltétele az olyan eljárások közelítése, amelyeket a tagállamok közrendi,

közbiztonsági, illetve közegészségügyi indokokból alkalmaznak a külföldiek belépésével és tartózkodásával kapcsolatban;

mivel minden egyes tagállamban a többi tagállam állampolgárai számára az ilyen ügyekben hozott közigazgatási határozatok ellen megfelelő jogorvoslati lehetőségeket kell biztosítani;

mivel csekély gyakorlati haszna lenne azon betegségek és fogye-tékosságok felsorolásának, amelyek a közegészséget, a közrendet és a közbiztonságot veszélyeztethetik, és ez a felsorolás aligha lehetne kimerítő; s mivel elegendő az ilyen betegségeket és fogye-tékosságokat csoportokba sorolni,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

(1) Ezen irányelv rendelkezései a tagállamok olyan állampolgáira vonatkoznak, akik a Közösség egy másik tagállamában tartózkodnak, illetve oda beutaznak azért, hogy ott önálló vállalkozóként vagy munkavállalóként tevékenységet folytassanak, illetve szolgáltatásokat vegyenek igénybe.

(2) Az irányelv rendelkezései vonatkoznak a házastársra és azokra a családtagokra is, akik a Szerződés alapján az erre a területre vonatkozóan hozott rendeletek és irányelvek hatálya alá tartoznak.

2. cikk

(1) Az irányelv vonatkozik azokra a belépéssel, a tartózkodási engedély kiadásával, illetve meghosszabbításával, illetve az államterületről történő kiutasítással kapcsolatos intézkedésekre, amelyeket a tagállamok közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi indokok alapján hoznak meg.

(2) Ezeket az indokokat nem szabad gazdasági célok érdekében érvényesíteni.

⁽¹⁾ HL 57., 1961.8.26., 1073/61. o.

⁽²⁾ HL 80., 1961.12.13., 1513/61. o.

⁽³⁾ HL 2., 1962.1.15., 32/62. és 36/62. o.

⁽⁴⁾ HL 56., 1964.4.4., 845/64. o.

⁽⁵⁾ HL 134., 1962.12.14., 2861/62. o.

⁽⁶⁾ HL 56., 1964.4.4., 856/64. o.

3. cikk

(1) A közrendi, illetve közbiztonsági indokok alapján hozott intézkedések kizárólag az érintett személy viselkedésén alapulhatnak.

(2) Az érintett személlyel szemben korábban hozott büntetőítéletek önmagukban nem szolgálhatnak alapul ilyen intézkedésekhez.

(3) Az, hogy az érintett személy személyi igazolványa, illetve útlevele, amelyet a célországba történő belépéshez és tartózkodási engedély szerzéséhez felhasznált, lejárt, nem szolgálhat alapul a kiutasításhoz.

(4) A személyi igazolványt, illetve útlevelet kibocsátó államnak biztosítania kell az okmány tulajdonosa számára a különösebb alakiságok nélküli visszatérést, még akkor is, ha a személyi igazolvány, illetve útlevél lejárt, vagy az illető állampolgársága vitatott.

4. cikk

(1) Csak az irányelv mellékletében felsoroltak számítanak olyan betegségnek, illetve fogyatéknak, amelyek alapján a belépés vagy az első tartózkodási engedély kiadásának megtagadása indokolt.

(2) Az első tartózkodási engedély kiadását követően fellépő betegség vagy fogyatékság nem szolgálhat indokul a tartózkodási engedély meghosszabbításának megtagadásához, illetve az államterületről történő kiutasításhoz.

(3) A tagállamok nem hozhatnak olyan új rendelkezéseket és nem alkalmazhatnak olyan gyakorlatot, amelyek az irányelvről szóló értesítéskor hatályban lévőknel szigorúbbak.

5. cikk

(1) Az első tartózkodási engedély megadásáról vagy megtagadásáról a lehető legrövidebb időn belül, de legfeljebb a kérelem benyújtásától számított hat hónap alatt határozatot kell hozni.

Az érintett személy a tartózkodási engedély megadásáig, illetve kérelme elutasításáig átmenetileg az államterületen tartózkodhat.

(2) A befogadó ország, amennyiben ez elengedhetetlennek tűnik, tájékoztatást kérhet attól a tagállamtól, amelyik a kérelmező származási országa, illetve szükség esetén más tagállamoktól arról, hogy a kérelmező büntetett előéletű-e. Az ilyen tájékoztatáskérések nem lehetnek rendszeres jellegűek. A megkeresett tagállamnak két hónapon belül kell választ adnia.

6. cikk

Az érintettel közölni kell azokat a közrendi, közbiztonsági és közegészségügyi indokokat, amelyek alapján a kérelmére vonatkozó döntést meghozták, kivéve, ha ezek közlése az érintett állam nemzetbiztonsági érdekeit sértené.

7. cikk

A tartózkodási engedély kiadásának, illetve meghosszabbításának elutasításáról vagy a kiutasításról szóló határozatot az érintettel hivatalosan közölni kell. Ebben közölni kell, hogy milyen határidőn belül kell elhagynia az állam területét. A sürgős eseteket kivéve ez a határidő – ha az érintett még nem kapott tartózkodási engedélyt – nem lehet tizenöt napnál, egyéb esetekben pedig egy hónapnál rövidebb.

8. cikk

A belépéssel kapcsolatos, a tartózkodási engedély kiadását, illetve meghosszabbítását elutasító, valamint a kiutasítást elrendelő határozat ellen az érintettnek ugyanolyan jogorvoslati lehetőségekkel kell rendelkeznie, mint amelyek az adott állam polgárainak biztosítottak a közigazgatási határozatokkal szemben.

9. cikk

(1) Amennyiben nincs lehetőség jogorvoslatra, vagy a jogorvoslat kizárólag a határozat jogszerűségére vonatkozhat vagy nem lehet halasztó hatálya, a közigazgatási hatóság – a sürgős eseteket kivéve – a tartózkodási engedély meghosszabbítását elutasító, valamint a tartózkodási engedéllyel rendelkező kiutasítását elrendelő határozatot addig nem hozza meg, amíg meg nem kapta a befogadó ország olyan illetékes hatóságának véleményét, amely előtt az érintett személy az adott ország jogszabályainak megfelelő módon védheti, illetve képviselheti magát.

Ez a hatóság nem lehet azonos azzal, amelyik a tartózkodási engedély meghosszabbításának elutasítása vagy a kiutasítás tárgyában jogosult dönteni.

(2) A tartózkodási engedély kiadását, illetve meghosszabbítását elutasító, valamint azok kiadása előtt a kiutasítást elrendelő határozatokat az érintett kérelmére, vizsgálat céljából az elé a hatóság elé terjesztik, amelynek előzetes véleményét az (1) bekezdés szerint ki kell kérni. Az érintett személy itt személyesen láthatja el védelmét, kivéve, ha ez nemzetbiztonsági érdeke ütközik.

10. cikk

(1) A tagállamok az irányelvről szóló értesítéstől számított 6 hónapon belül hatályba léptetik azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek, és erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el, közlik a Bizottsággal.

11. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1964. február 25-én.

a Tanács részéről

az elnök

H. FAYAT

MELLÉKLET

A. *Betegségek, melyek a közegészséget veszélyeztethetik:*

1. az Egészségügyi Világszervezet 1951. május 25-i 2. Nemzetközi Egészségügyi Rendeletében felsorolt karanténköteles betegségek;
2. aktív stádiumban lévő vagy fejlődési tendenciát mutató légúti tuberkulózis;
3. szifilisz;
4. egyéb fertőző betegségek, illetve ragályos parazitabetegségek, amennyiben ezekre vonatkozóan a befogadó ország állampolgárainak védelmét szolgáló rendelkezések vannak hatályban.

B. *Betegségek és fogyatékségek, melyek a közrendet és a közbiztonságot veszélyeztethetik:*

1. kábítószer-függőség;
 2. súlyos elmezavar; agitációval, delíriummal, hallucinációkkal és konfúzióval járó manifeszt tudatzavar.
-